

Udskrift af retsbogen

Den 9. april 2008 kl. 9:00 blev retten sat på domhuset af [redacted] **Dommer**

Der blev foretaget i ikke offentligt retsmøde
sag nr. BS 7-561/2007:

[redacted] **Sagsøger (Sgr.)**

[redacted] **Adresse 1**

[redacted] **By 1**

mod

[redacted] **Sagsøgte (Sgt.)**

[redacted] **Adresse 2**

[redacted] **By 2**

[redacted] **Sgr.** var mødt med den beskikkede advokat,
Uffe Skalborg Hansen, Ribe.

[redacted] **Sgt.** var mødt med advokat Erik Dreyer, Tøn-
der, ved [redacted] **Advokatfuldmægtig**

Der blev fremlagt:

Stævning

Svarskrift

Replik

Duplik

Sagsøgers processkrift I

Sagsøgtes processkrift A

Sagsøgers påstandsdokument

Sagsøgtes påstandsdokument

Bilag 1-22

Bilag A-I.

Sagsøgeren nedlagde påstand som i påstandsdokumentet.

Sagsøgte nedlagde påstande som i påstandsdokumentet, idet der rettelig på-
stås bidrag fra separationsdagen den 5. september 2006 og ikke fra den 16.
august 2006.

Sagsøgeren oplyste på rettens forespørgsel, at sagsøgeren er indforstået med
skilsmisse som påstået af sagsøgte.

Sagsøgeren oplyste, at der er tale om en delhovedforhandling vedrørende
spørgsmålet om ægtepagtens gyldighed. Spørgsmålet om en eventuel godt-
gørelse i medfør af ægteskabslovens § 56 er således udskudt og skal ikke be-

handles i dag. Dette blev aftalt på telefonmødet den 26. november 2007 for at undgå eventuelle unødvendige udgifter til revisor under den fri proces til bevisførelse om sagsøgerens påstande i anden række om godtgørelse efter ægteskabslovens § 56.

Sagsøgte accepterede, at der i dag afholdes delhovedforhandling.

Retten konstaterede, at parternes anbringender i relation til ægteskabslovens § 56 herefter udgår af sagen i det omfang, den forhandles i dag.

Spørgsmålet om vidneafhøring af advokat **Vidne 1** blev drøftet.

Sagsøgte ønskede at afhøre **Vidne 1** som vidne om den rådgivning, som **Vidne 1** har givet parterne på fælles møder forud for oprettelsen af ægtepagten. Dette er relevant, da sagsøgeren gør gældende, at hun ikke har forstået ægtepagten. Sagsøgte ønsker udelukkende at stille vidnet spørgsmål om ægtepagten og omstændighederne omkring den. Den ønskede vidneafhøring er ikke omfattet af retsplejelovens § 170, da der er tale om rådgivning til parterne i fællesskab. Hvis afhøringen anses for omfattet af § 170, bør retten give pålæg om vidneforklaring i medfør af § 170, stk. 2, da forklaringen vil være af afgørende betydning for sagens udfald.

Sagsøgeren protesterede mod den ønskede vidneførelse, der er omfattet af § 170. Der bør kun gives vidnepålæg efter stk. 2 i helt specielle situationer, hvor den ønskede afhøring er helt afgørende, og hvor sagen ikke kan oplyses på andre måder. Det er ikke tilfældet i denne sag. Det er sagsøgerens bevisbyrde, at ægtepagten er ugyldig. Sagsøgeren bestrider ikke, at ægtepagten efter sin form er oprettet korrekt, hvilket kan ses umiddelbart af indholdet. Der er derfor ikke noget behov for, at sagsøgte får tilladelse til at afhøre **Vidne 1**.

Retten afsagde

Kendelse:

Den ønskede vidneafhøring af advokat **Vidne 1** må anses for omfattet af retsplejelovens § 170.

Sagsøgeren har påstået ægtepagten tilsidesat som ugyldig, bl.a. under påberåbelse af, at hun ikke har forstået dens indhold. Indholdet af den advokatrådgivning, sagsøgeren har fået forud for oprettelsen af ægtepagten, kan muligvis, om end ikke med sikkerhed, få afgørende betydning for spørgsmålet om ægtepagtens gyldighed. Sagens betydning for sagsøgte berettiger til, at han trods sagsøgerens protest kan afkræve **Vidne 1** den ønskede vidneforklaring. Retten lægger herved afgørende vægt på, at rådgivningen ikke er ydet til sagsøgeren alene, men til parterne i fællesskab.

Retten tager derfor sagsøgtes anmodning om vidnepålæg til følge, jf. retsplejelovens § 170, stk. 2.

Det bestemmes:

I forholdet mellem parterne pålægges det **Vidne 1** at afgive vidneforklaring om hans rådgivning til parterne i fællesskab forud for oprettelsen af ægtepagten.

Sagsøgeren kærede kendelsen og anmodede om, at kæremålet tillægges opsættende virkning.

Retten opkrævede kæreafgift 400 kr., som blev lovet fremsendt.

Retten afslog at tillægge kæremålet opsættende virkning, da dette vil nødvendiggøre en udsættelse af den igangværende hovedforhandling.

Uffe Skalborg Hansen forelagde sagen og gennemgik bilagene i fornødent omfang.

Sgr. forklarede, behørigt formanet, at hun og **Sgt.** blev gift den 13. juli 1985. De havde kendt hinanden siden februar 1983 og boet sammen i 2 år før ægteskabet. Hun var da kontorassistent på **Arbejdsplads 1** og **Sgt.** arbejdede på en gård. Hun har ingen uddannelse. De købte gården i marts 1985 i **Sgt.'s** navn. Dette var naturligt, idet **Sgt.** drev gården. Hun har hele tiden været udearbejdende på fuld tid under ægteskabet, indtil hun blev fyret den 1. december 2005. Hun har dog været væk fra sit arbejde i 2 år i 1985-86, hvor hun sagde op på **Arbejdsplads 1** og efterfølgende blev genansat. De havde ingen medarbejdere på gården. Hun klarede husholdningen, indkøb m.m. Hendes indtægt gik ind på **Sgt.'s** kassekredit, og hun fik overført et månedligt beløb til køb af mad, tøj og lignende. På det sidste blev der overført 7.000 kr. månedligt til dette.

Sgt. styrede landbruget, og hun havde tillid til ham. Når der skulle foretages investeringer i en ny traktor eller lignende, snakkede de sammen om det, men det var **Sgt.'s** beslutning. Hun så regnskabet, når det kom, og havde ad den vej indtryk af, hvordan landbruget gik økonomisk. De gennemgik dog ikke regnskabet sammen. Det er svært at sige, hvordan deres økonomi var, idet der var op- og nedture.

Omkring januar 2005 kunne **Sgt.'s** knæ og helbred ikke holde til landbruget længere. De talte sammen om, hvad de så skulle gøre, og hvad de skulle lave fremover. De blev enige om at sælge gården og prøve at finde noget andet til **Sgt.** En maskinforretning i **By 3** med handel og reparation af landbrugsmaskiner var til salg. De kiggede på den og kunne godt tænke sig

at overtage den. Det endte med, at de købte maskinforretningen. Det var også i **Sgt. s** navn. Hun mener, at den blev købt for 15 millioner kroner. Hun kan ikke sige, hvordan den blev finansieret. Det var en betingelse for, at de ville skrive under på købet, at gården skulle sælges. Gårdsalget trak ud, men blev gennemført i slutningen af 2005 - januar 2006. Salget omfattede kun bygninger og jord. Mælkekvoten, besætning og maskiner blev solgt efterfølgende. Hun var ikke med i disse efterfølgende salg.

I 2006 fik **Sgt.** rigeligt at se til. Det var nyt for ham at starte op med maskinforretningen og sætte sig ind i arbejdsopgaverne. Der var 14-15 ansatte, og han havde samtidig dyrene på gården indtil omkring den 1. april 2006 og forskellige ting, der skulle afvikles hjemme. Der var en underlig stemning mellem dem. I forbindelse med salget af gården fik de at vide, at de kunne få lov at blive boende på gården til den 1. oktober 2006. Det var usikkert, hvad der skulle ske derefter. Usikkerheden voksede for hende, efterhånden som tiden skred frem. De havde reserveret en grund i **By 4** i efteråret 2005, men pludselig hastede det ikke så meget mere for **Sgt.**, fordi de kunne blive boende til oktober 2006. Hun tænkte, at det skyldtes, at **Sgt.** havde for travlt.

I foråret 2006 følte hun, at **Sgt.** opførte sig underligt, som om han helst ikke ville se hende. Hun måtte for eksempel ikke vise sig i forretningen, fordi hun var arbejdsløs. Hun var som sagt blevet fyret den 1. december 2005 og fik først et andet arbejde igen i marts 2007. Han tog posten med ned i firmaet hver dag og tog ikke længere sin sorte taske med hjem efter arbejde. Hun spurgte ind til revisor og regnskab, men hørte ingenting. Hun havde ingen fornemmelse af, hvordan økonomien bevægede sig.

Ægtepagten havde været undervejs i nogen tid. **Sgt.** havde talt med revisor **Person 1** og advokat **Vidne 1** om, at der skulle laves en form for sikkerhed, så de ikke stod på bar bund, hvis det nye firma ikke gik. Ægtepagten skulle skabe en sikkerhed, hvis det nye firma gik konkurs. **Sgt.** sagde, at revisor havde opfordret til, at de fik lavet en ægtepagt. Hun har ikke været med til at tale med revisor om det. Hun rettede sig efter det, hun fik at vide. Hun stolede på **Sgt.** Hun kunne ikke forudse, at han ville separeres lige efter.

De var til møde hos **Vidne 1** 2 gange. **Vidne 1** fortalte og tegnede de forskellige summer ind, lavede et regnestykke og gennemgik det hele. Hun husker ikke, om han fortalte, hvad hendes ret var. Hvis ægtepagten ikke blev lavet, var de fælles om det hele. Hun skulle have 600.000 kr., og dette skulle sikre dem i tilfælde af konkurs. Hun hæftede sig ikke ved det med særejet, da det ikke var formålet med ægtepagten. Den var tænkt som et værn mod konkurs og ikke mod separation eller skilsmisse. Hun kunne godt læse sig til ud af teksten, at ægtepagten havde noget med separation og skilsmisse at gøre, men hun havde ingen ide om, at det ville blive aktuelt. Hun aner ikke, hvad kombinationssæreje er. Hun har hørt ordet, men det siger hende ikke

noget. Hun husker ikke, at de talte om et valg mellem 100 % og 75 % sær-eje. Hun var frustreret og forstod det ikke, men stolede på **Sgt.** Hun ejede ingen aktiver. Da hun skrev under på ægtepagten, var hun usikker på **Sgt.**, men det lå hende fjært, at der ville komme en separation.

På det første møde hos **Vidne 1** gennemgik de det hele og skulle så gå hjem og snakke om det, hvorefter de skulle komme til et afsluttende møde. Hun mener, at de gennemgik tingene igen på det 2. møde. Hun mener, at de derefter kørte derned en 3. gang, hvor de underskrev ægtepagten med vittighedsvidner. Det er også muligt, at de skrev under ved slutningen af det 2. møde.

Samtidig med ægtepagten blev der udarbejdet et testamente, så hendes datter **V2** fra første ægteskab og deres fælles søn **Person 2** blev ligestillet arvemæssigt. **Sgt.** og **V2** havde levet sammen, siden **V2** var 9 år. **Vidne 1** tegnede og fortalte, og teksten til testamentet blev udarbejdet. Testamentet skulle efterfølgende fremsendes til underskrift, men hun har aldrig fået det. Hun ved ikke hvorfor. Hun har ikke afbestilt det.

Vidne 2 (V2)

I første omgang fik hun et gældsbrief på de 600.000 kr. Hun har senere fået beløbet udbetalt, kort efter separationen.

Den 9. juni 2006, 2 dage efter oprettelsen af ægtepagten, spurgte hun **Sgt.**, hvad der nu skulle ske, og hvor hun skulle søge arbejde henne. Den 1. oktober nærmede sig, hvor de skulle flytte fra gården. Han sagde en aften, at det var bedst, at hun flyttede til **By 1**, så ville han komme bagefter. Derefter skrev hun det brev til ham, der er fremlagt som bilag 4. Det er skrevet den 15. juni 2006. Hun havde det ikke godt og ønskede at blive involveret mere i hans planer. Hun skrev, fordi det var umuligt at komme i kontakt med ham. Hun lagde brevet til ham om morgenen, og han læste det, men kommenterede det ikke. Om aftenen nævnte han kort, at han syntes, det var bedst, at de lige overvejede det en uge. Han opfattede brevet sådan, at hun ville ud af ægteskabet. I løbet af den efterfølgende uge talte de overhovedet ikke om det.

Den 23. juni 2006, Skt. Hans aften, fortalte han hende under aftensmåltidet, at han ville separeres. De havde stort set ikke snakket sammen i tiden efter oprettelsen af ægtepagten. Der var ligesom en mur imellem dem. Hun troede, at det ville blive godt igen, når **Sgt.** var kommet over det med firma-starten. Dagen efter Skt. Hans kaldte de børnene hjem og fortalte dem om separationen. Den efterfølgende weekend tog hun en tur til Rømø alene, fordi hun havde det dårligt. Hun kom hjem om tirsdagen, og da lå papirerne fra statsforvaltningen der. Hun havde ikke på det tidspunkt nogen fornemmelse af, at **Sgt.** så en anden kvinde. Efter nogle dage spurgte hun **Sgt.**, hvad de papirer skulle. Han svarede, at de skulle da skrives under.

Hun røg ned i et sort hul. Der gik derfor noget tid, før det gik op for hende,

hvad ægtepagten betød. Når hun gik ned i byen, vidste hun ikke, hvor hun var henne. Hun gik til sin læge den 28. juni 2006, 4 dage efter at **Sgt.** havde fortalt, at han ville separeres. Hun har efterfølgende været hos lægen løbende. Hun har været til psykolog 2 gange, men havde ikke råd til mere. Hun er også kommet i en selvhjælpsgruppe i **By 4**, som hun opsøgte i juli 2006, fordi hun havde det dårligt. Datteren **V2** har hjulpet hende igennem. Hun kunne ikke handle selv i den periode. Hun købte hus i juli 2006 med overtagelse 1. august, fordi hun skulle have et sted at bo, og det var for dyrt at leje. Hun havde sin datters svigermor med til at hjælpe med huskøbet. Hun har også haft familien med til at købe en bil, hvilket var nødvendigt for hende.

De var til møde på statsforvaltningen den 16. august 2006. De gennemgik reglerne om hustrubidrag. Hun fik oplyst, at hun kunne tilkomme mere end det, hun og **Sgt.** havde aftalt. Hun ville kunne få 8.000 kr. månedligt i 6 år. Hun sagde, at hun ville tænke over det.

På vej hjem fra statsforvaltningen den 16. august 2006 sagde **Sgt.** at nu kunne han køre uden for byen og græde, og at hun skulle vide, at hvis hun prøvede at ændre noget ved økonomien, ville det gå ud over eller berøre **Person 2**. Hun ved ikke, på hvilken måde det ville gå ud over **Person 2**. Hun går ud fra, at **Sgt.** tænkte på pengene og arv. Hun ønskede ikke at ødelægge noget for **Person 2**.

Efter mødet på statsforvaltningen den 16. august 2006 kontaktede hun samme dag kort **Advokat 1 (Adv. 1)** i **By 1**. Hun havde ægtepagten med til mødet med **Adv. 1**, men ikke regnskaber. Hun havde sin svigersøn med. Hun og **Adv. 1** snakkede om tingene og gennemgik ægtepagten og spørgsmålet om hustrubidrag. De talte også om krav efter ægteskabslovens § 56. Hun kan ikke huske, hvad **Adv. 1** sagde, men han mente ikke, at det var lavet på en fair måde. Hun kan ikke huske, hvad han rådede hende til. Alt foregik i en tåge for hende.

Det endte med, at hun gik med til aftalen om bidrag på 4.000 kr. månedligt i 5 år. Hun og **Sgt.** sad sammen ved køkkenbordet, og **Sgt.** skrev det brev af 20. august 2006, der er fremlagt i bilag 4. Hun kunne ikke overskue det og levede stadig i håbet om, at de ville finde sammen igen. Hun skrev derfor bare under. Hun forstod ikke, hvad hun skrev under på. **Sgt.** sendte så brevet ind til statsforvaltningen.

Hun husker ikke, at hun skulle have ringet til statsforvaltningen den 18. august 2006 og sagt, at hun ønskede et fast beløb som bidrag, som der står i telefonnotatet i bilag 9. Det siger hende ikke noget.

Hun fandt først i begyndelsen af 2007 ud af, at **Sgt.** havde haft et forhold til nabokonen **P3**. Nogen i hendes selvhjælpsgruppe fornemmede, at der var en anden kvinde, og hun begyndte derfor at arbejde i det. Hun har ind-

Person 3 (P3)

hentet oplysninger om telefonsamtaler og sms'er mellem **P3's** mobiltelefon **Tlf. nr. 1** og **Sgt.'s** mobiltelefoner **Tlf. nr. 2** og **Tlf. nr. 3**. Oplysningerne er fremlagt som bilag 17, der vedrører telefonsamtaler, og bilag 18, der vedrører sms'er, alt i perioden mellem 1. januar og 1. august 2006. Bilagene viser, at der har været en stor kontakt mellem **P3** og **Sgt.**, specielt i juni 2006. Det siger hende, at **Sgt.** da levede i et skjult forhold, som hun ikke kendte til.

Hun var sygemeldt på grund af sin nedtur over separationen frem til den 1. oktober 2006. Hun var derefter arbejdsløs, indtil hun fik arbejde den 5. marts 2007 på **Arbejdsplads 2** som kontorassistent i 30 timer om ugen. Hun tjener 135 kr. i timen. Hun har det bedre nu, men går stadig til læge og selvhjælpsgruppe.

Vidne 1 mødte som vidne. Han blev gjort bekendt med, at retten har afsagt kendelse mellem parterne om vidnepålæg, at kendelsen er kærret, og at kæremålet ikke er tillagt opsættende virkning. Han blev gjort bekendt med, at han på dette grundlag ikke vil overtræde sin tavshedspligt ved at afgive vidneforklaring, uanset om kærende efterfølgende måtte få medhold i kæremålet, og at retten i så fald efterfølgende må se bort fra hans vidneforklaring.

Vidne 1 forklarede, at han i 2006 var advokat hos Jysk Landsbrugsrådgivning. De havde markedsført problemerne omkring passivering af latent skat ved skilsmissekifter samt ægtepagter og havde holdt aftenmøder om det. Flere landmænd var chokerede over, at latente skatter alene blev passiveret med omkring 40 % i forbindelse med skilsmissekifter. Det var anledningen til, at **Sgt.** og **Sgr.** bookede et møde hos ham.

Sgt. havde genplaceret nogle penge fra salg af en gård, inden han købte en maskinforretning, og der var derfor et større latent skattebeløb. **Sgt.** og **Sgr.** kom for at få lavet en aftale, så **Sgt.** havde større mulighed for at beholde maskinforretningen, hvis de skulle blive separeret. De var til møde hos ham flere gange. Han tror, at det første møde var i marts eller april 2006. Det var et langt møde. **Sgt.** og **Sgr.** var enige om, at det ikke var meningen, at virksomheden skulle flås fra hinanden, hvis det endte med en separation. Han gjorde deres formue op i runde tal og viste dem på en tavle, hvordan det ville se ud, hvis de blev skilt nu, hvor der var formuefællesskab. Han redegjorde herunder for den latente skat, hvis **Sgt.** senere solgte virksomheden. Han tegnede også situationen, hvis der var særeje. Der var ikke på første møde enighed om, hvordan særejet i givet fald skulle være. De snakkede om rent særeje og brøkdels særeje og om, at **Sgt.** kunne give **Sgr.** en gave som kompensation. Det var ikke meningen, at **Sgr.** skulle stå uden noget som helst, hvis de blev separeret. Hun skulle have noget, og virksomheden skulle beskyttes mod latente skatter. De talte også om aftrapningssæreje, men det fejede de hurtigt af bordet. Han lavede også en opgørelse, hvor det hele var særeje, for at skære det ud i pap. Mødet endte med, at de skulle gå hjem og tænke over det.

Han mener, at han nogen tid efter ringede til **Sgt.**, der sagde, at de stadig talte om det derhjemme. Pludselig var der lavet en ny aftale i hans kalender nogle måneder senere. **Sgt.** og **Sgr.** kom til mødet. **Sgr.** sagde, at hun havde et beløb på vistnok 100-200.000 kr., der vist hidrørte fra noget erstatning og var beskyttet. Hvis hun derudover fik en gave på 600.000 kr., var det fint med hende. De gennemgik igen værdierne som et slag på tasken ud fra de noter, han havde lavet på det første møde. De gennemgik dog ikke den økonomiske udvikling i månederne efter det første møde. Der var en betydelig aktivmasse / friværdi i den virksomhed, **Sgt.** havde købt. **Sgr.** forstod helt klart formålet med ægtepagten. Hun sagde udtrykkelig på det andet møde, at hvis hun fik de 600.000 kr., var hun godt tilfreds. Så var hun godt nok stillet. Temaet i rådgivningen var at beskytte virksomheden mod separation. På det andet møde lavede de endnu en opgørelse, der gik ud fra særeje og viste overførsel af en gave på 600.000 kr. Det blev gennemgået og præciseret, at **Sgr.** derved fik mindre, end hvis der ikke blev oprettet en ægtepagt. Sådan som **Sgr.** udtalte sig, er han sikker på, at hun forstod det. Det endte med, at de lavede et gældsbevis på de 600.000 kr.

Han kan ikke huske, at de har drøftet noget om konkurs. Det havde ikke umiddelbart noget med ægtepagten at gøre. Konkurs var heller ikke noget tema, idet der var tale om en velkonsolideret virksomhed og en ægtefælle, der ikke påtog sig nogen risiko.

Han kunne ikke se, at der blev udøvet pres mod **Sgr.**. Han har været udsat for det nogle ganske få gange og har i så fald reageret imod det. Det er ikke hans indtryk, at der blev udøvet pres. Han fik det præsenteret som et oplæg fra regnskabsføreren, og at de ønskede det sådan. Det meste af det, han sagde, var henvendt til **Sgr.** Det er vigtigt at få den part, der fraskriver sig nogle rettigheder, til at forstå, hvad der sker. Han havde tidligere haft sager for **Sgt.** og kendte ham bedre end **Sgr.**, og han vidste, at **Sgt.** forstod det rimelig godt.

Han vidste, at landbrugsejendommen var solgt, og at der var en latent skat, vistnok på 3 millioner kr. Han er dog ikke sikker på beløbet. Han kan ikke huske størrelsen af friværdien i ejendommen. Han havde tal oppe på tavlen over **Sgt.'s** aktiver (friværdier) med fradrag af passiver, herunder latent skat. Han viste på tavlen, at der blev overført en gave på 600.000 kr. til **Sgr.** Han fortalte, at det ville hun få, og at resten ville tilhøre **Sgt.** i tilfælde af separation eller skilsmisse. Hun kunne således tydeligt se, hvor meget hun gav afkald på, ud fra det tal, der stod i **Sgt.'s** særeje. De gennemgik reglerne om kombinationssæreje intensivt. Det er ikke så svært at få de fleste mennesker til at forstå, at hver ægtefælle beholder sine ejendele, hvis man separeres eller skilles, men at alt bliver fællesje, hvis den ene ægtefælle dør. Han underviser også på universitetet.

Der var tale om to halvlange møder, og han brugte meget tid på at forklare

reglerne. Der er ikke på møderne hos ham blevet givet det indtryk, at ægtepagten skulle sikre mod konkurs. Det var efter hans opfattelse heller ikke et relevant scenarium for virksomheden.

Han kan ikke huske, at de også drøftede oprettelse af testamente.

Vidnet frafaldt vidnegodtgørelse bortset fra kørselsgodtgørelse for 156 km, som han vil få tilsendt af sagsøgtens advokat.

Sagen måtte herefter udsættes, da den afsatte tid til retsmødet var brugt.

Det blev aftalt, at sagsøgerens advokat sender tabt arbejdsfortjeneste med 2.250 kr. og kørselsgodtgørelse for i alt 90 km til **Vidne 3**, der var mødt.

Det blev aftalt, at advokaterne inden næste retsmøde vil forsøge at nå til enighed om den omtrentlige størrelse af de væsentligste værdier i sagen, navnlig provenuet ved salg af ejendom, besætning, maskiner og mælkekvote samt købesum for den nye virksomhed.

Der var enighed om, at der skal afsættes 4 timer til næste retsmøde.

Retten sender udskrift af retsbogen til advokaterne. Retten sender kæremailet til Vestre Landsret, når kæreafgiften er betalt.

Sagen udsat.

Retten hævet kl. 12.20.

Dommer